

Datum: 09.07.2026

Medij: NIN

Rubrika: Bez naslova

Autori: Aleksandra Ranković

Teme: Evropska komisija

Naslov: EU i Srbija u danu mrmota

Napomena:

Površina: 1717

Strana: 12,13,14

ПОЛИТИКА

ТРИ СТОЛИЦЕ, ДВЕ СИЛЕ И ЈЕДНА УВЕЛА ШАРГАРЕПА

ЕУ и Србија у дану мрмота

Односи Србије и ЕУ остају стабилни у својој нестабилности. Преговори се настављају, кластери остају закључани, а грађанима остаје да уживају у домаћем џему од кајсија и чекају следећи годишњи извештај Европске комисије – документ који се у Београду чита са истим жаром као упутство за употребу веш-машине

Европска унија и Србија се налазе у стању трајног и стабилног раста међусобног неразумевања.

Док Брисел са садистичким жаром броји усвојене законе и проценте усклађености, Београд је разрадио геополитички слалом којим покушава да балансира између Брисела, Пекинга и Москве.

Најновије вести показују да се ова вишедеценијска сапуница наставља по добро познатом и већ досадном сценарију: Србија тврди да је спремна,

док Брисел увек пронађе барем пет разлога да спусти рампу.

Кад Кластер број три скроји капу

Главна тема ових дана је судбина Кластера 3 (конкурентност и инклузивни раст), за који је Европска комисија још пре пет година (давне 2021) констатовала да је технички спреман за отварање. Међутим, техничка спремност у Бриселу вреди отприлике колико и прошлогодишњи снег. Пре-

ма извештајима из дипломатских кулоара, најмање пет држава чланица ЕУ активно блокира отварање овог кластера.

Идемо редом:

Холандија је поново уложила приговор уз образложење да "отварање у овом тренутку не би било засновано на заслугама" и уз традиционално изражавање "дубоке забринутости за владавину права".

Поред Холандије, у тиму скептика чврсто стоје Шведска и три балтичке

Српске реформе представљене у Бриселу

FOTO TANJUG/ MSP/ BS

Datum: 09.07.2026

Medij: NIN

Rubrika: Bez naslova

Autori: Aleksandra Ranković

Teme: Evropska komisija

Naslov: EU i Srbija u danu mrmota

Napomena:

Površina: 1717

Strana: 12,13,14

државе (Естонија, Летонија и Литванија). Званични разлози су увек исти: владавина права, слобода медија и изборни услови. Незванични (али свима јасни) јесте чињеница да Србија упорно одбија да уведе санкције Руској Федерацији.

Са друге стране, како преноси бриселски портал Политико, Европска комисија иза затворених врата покушава да скује план како да "награди" Србију јер је њен парламент недавно повукао неколико контроверзних правосудних закона. Логика Брисела је фасцинантна и изнад свега стимулативна: када у Србији прође неки лош закон, они нас казне. Када га власти у Београду повуку, они нас опет казне јер смо се вратили на нулу.

У међувремену, на Конгресу групе европских либерала АЛДЕ усвојена је резолуција којом се тражи да грађани Србије у оквиру новог европског система ЕЕС не буду третирани као грађани "трећих земаља" на границама. Европски либерали су, у ретком нападу искрености, признали да малтретирање људи по граничним прелазима само "подстиче евроскептицизам". Хвала јасно, али зар је могуће да сте схватили то након дванаест година преговора!

Шта пишу стране новине: Од "Малих Руса" до литијумских партнера

Страна штампа посматра Србију као неку врсту политичког феномена – државу која је формално на путу ка ЕУ, али економски шири мрежу партнерстава са европским ривалима брже него што Брисел успева да напише годишњи извештај.

Бриселски Политико, благо циничан према бирократској неодлучности, пише како ЕУ покушава да изведе "ресет" у односу на Београд како потпуно не би изгубила Србију. Истовремено спомиње и претњу укидањем подршке од 1,5 милијарди из Плана раста због демократског назадовања. Провејава код утицајног Политика и блага забринутост да ће Србија потпуно склизнути у кинеске руке.

Еuronews наглашава да се и у Албанији користе сузавци против демонстраната, па да им због тога нико не реже фондове, а да се само Србији мери свака запета.

European Western Balkans, изразито критичан према српским властима, сматра да Брисел није довољно строг. Београд нуди "трансакционе аранжмане које нико није тражио" (попут литијума и стратешких сировина) уместо суштинских демократ-

Бриселски кантар: Шта се стварно мери у ЕУ?

Оно што ЕУ јавно прокламује: (Званична фасада и услови)	Оно чиме ЕУ тајно тргује иза завесе: (Реалполитика и стварни интереси)
Независно правосуђе: Владавина права и борба против корупције услов су за фондове.	Јефтине сировине (литијум): Немачкој и ЕУ треба српски литијум за ауто-индустрију како би парирали Кинезима.
Слобода медија: Плурализам, безбедност новинара и фер изборни услови.	Стабилнократија и мир у региону: Важнији је привидни мир на Косову и у БиХ него стање демократије.
Геополитичко дистанцирање од РФ: Стопроцентне санкције Русији.	Прећутни војни договори: Толерише се неувођење санкција Русији докле год српска муниција преко посредника стиже у Украјину.
Зелена агенда: Декarbonизација, чист ваздух и обновљиви извори енергије.	Контрола мигрантских рута: Србију дизајнирају као тампон зону која задржава мигранте ван граница Шенгена.

**Србија је започела
преговоре са ЕУ у јануару
2014. До јуна 2026.
отворила је 22 од укупно
35 поглавља а затворила је
свега два. У првој половини
2026. Србија је усвојила 23
интеграциона закона**

ских реформи. Ма стварно, нико их није тражио?

Заједнички именитељ западних медија је блага збуњеност. Српски БДП у 2025. години достигао је око 69 милијарди евра са тенденцијом раста, а пројектовани номинални БДП за 2026. годину иде преко 112 милијарди долара. Шта ће бриселски бирократа да ради са Србијом ако она више није сиромашни рођак из провинције који проси пред вратима уније, већ је колико-толико стабилан играч који купује француске авионе, посећује и угошћује кинеског председника и припрема Експо за 2027. Нису ни економске уцене оно што су некада биле.

Шта кажу стране дипломате: Шаргарепа је у шерпи, али рингла не ради

Дипломатија је вештина обилног трошења речи да би се казало мало или ништа. Ипак, у 2026. години јасне су две струје међу страним диплома-

тама: евробирократе које понављају исте фразе и представници држава чланица који сад већ отворено показују зубе.

Новоизабрани председник Европског савета, Антонио Кошта, током посете Београду изјавио је како је "проширење геостратешка неопходност за Европу" и "инвестиција у мир и стабилност". Одмах је додао и чувену реченицу: "Али пут пред нама је захтеван, а фокус мора бити на дијалогу Београда и Приштине и пуној примени Охридског споразума".

Преведено на српски: Волимо ми вас, али признање Косова као независне државе мораћете да потпишете.

Са друге стране, портпарол Министарства спољних послова Холандије био је много директнији: "Забринутост у погледу владавине права је превелика. Србија мора да покаже мерљиве резултате, а не само да усваја акционе планове".

Представници балтичких земаља у Бриселу незванично поручују да је усклађивање са спољном политиком ЕУ (односно увођење санкција Русији) елиминациони услов. Тренутна усклађеност Србије са спољном политиком ЕУ износи око 63 одсто, што је за Брисел недовољно, а за просечног српског гласача вероватно и превише.

Једини зрак оптимизма стиже из земаља које председавају Унијом или имају економске интересе. Тако ирски амбасадор у Београду Остин Гормли користи председавање Ирске Саветом ЕУ да поручи како та држава "снажно подржава Србију на европском путу" и подсећа на историјско савезништво

9.7.2026. **НИН** 13

Datum: 09.07.2026

Medij: NIN

Rubrika: Bez naslova

Autori: Aleksandra Ranković

Teme: Evropska komisija

Naslov: EU i Srbija u danu mrmota

Napomena:

Površina: 1717

Strana: 12,13,14

ПОЛИТИКА

са Солунског фронта.

Лепо је знати да нас Ирци воле због историје, штета што о кластерима одлучују Холанђани.

Домаћа политичка сцена подељена је на власт која у Бриселу глуми доброг ђака, и опозицију која покушава да докаже да је ортак из клупе преписивао и варао на контролном.

Београд: "Ми смо економски већ у ЕУ"

Званичници Владе Србије су почетком јула 2026. године организовали велику конференцију у Бриселу под називом "Српски реформски тренутак, од обавезе до резултата" (Serbian Reform Momentum – From Commitment to Delivery). Тамо је хорски певана песма о великим српским успесима.

Ана Брнабић (председница Скупштине): Истакла је да је Србија само у првој половини 2026. године усвојила 23 закона директно повезана са ЕУ интеграцијама и препорукама ОДИХР-а. "Разумемо да је ЕУ клуб који може да поставља стандарде какве жели, али било би добро да ти стандарди буду једнаки за све. Погледајте друге кандидате који нису испунили ниједну препоруку ОДИХР-а, а отворили су све кластере".

Немања Старовић (министар за европске интеграције): Изразио је уверење да ће 2026. бити успешна година и подсетио да Србија преговара под "најстрожим процедуралним механизмима у историји проширења". Уместо малтретирања са поглављима и кластерима, Старовић је предложио да ЕУ прими цео Западни Балкан одједном, "или нека нас бар пусти у Шенген зону пре пуноправног чланства ради лакшег протока робе".

Шта кажу бројеви?

Синиша Мали и Марко Ђурић су поручили западним инвеститорима да је Србија "економски већ део ЕУ" с обзиром на то да је преко 60 одсто спољнотрговинске размене везано за унију и да је Србија званично присту-

пила СЕПА систему (Јединствено подручје плаћања у еврима).

За прозападну опозицију "све је то шминка". Европски пут Србије је за њих клинички мртав, а власт се служи "трансакционом дипломатијом" (продају оружје Украјини испод жита и обећавају и копање литијума) како би купила ћутање Брисела о стању демократије. Да однос између Србије и ЕУ не би остао само на нивоу политичке реторике, погледајмо шта кажу званични подаци и најновија истраживања јавног мњења Центра за европске политике (ЦЕП):

Србија је преговоре почела у јануару 2014. године. До јула 2026. за пуних 12 година отворена су само 22 од укупно 35 поглавља, а привремено су затворена свега два. Овим темпом, Србија ће ући у ЕУ отприлике када се Сунце охлади. Према истраживањима ЦЕП-а, 40 одсто грађана Србије подржава улазак у ЕУ, док је 34 одсто изричито против. Остатак од 26 одсто

је неутралан или их тема занима колико чај у пет.

Чак 24 одсто грађана верује да Србија никада неће ући у ЕУ, док је свега седам одсто оптимистично, па још и верује да се то може десити пре 2030. Више од 40 одсто испитаника сматра да ЕУ у нашем региону гледа искључиво сопствене интересе, а не стање наше демократије. А и зашто би?

Европске интеграције као дан мрмота

Европске интеграције Србије подсећају на филм "Дан мрмота". Сваког јутра се пробудимо, Брисел нам саопшти да морамо да испунимо препоруке ОДИХР-а, реформишемо правосуђе и уведемо санкције Русији. Србија онда усвоји 23 закона, Ана Брнабић оде у Брисел да објасни да нисмо "мали Руси", Синиша Мали подсети да смо економски практично у ЕУ, а онда Холандија и балтичке земље кажу: "Е, па нисте средили бирачки списак, слободни сте, вратите се, видимо се у децембру". Односи Србије и ЕУ остају стабилни у својој нестабилности. Преговори се настављају, кластери остају закључани, а грађанима остаје да уживају у домаћем цему од кајсија и чекају следећи годишњи извештај Европске комисије – документ који се у Београду чита са истим жаром као упутство за употребу веш-машине.

Александра Ранковић

Око 40 одсто грађана Србије подржава улазак у ЕУ док је 34 одсто изричито против. Чак 24 одсто грађана верује да Србија никада неће ући у ЕУ док је свега седам одсто оптимистично па верује да ће се то десити пре 2030. Више од 40 одсто грађана сматра да ЕУ на Балкану гледа само своје интересе а не стање демократије у земљама региона

